

BORTOM LOGIKENS MYTER

Jag bryter mig ut i gränsland som ligger utanför logikens myter. För jag söker paradiset som ligger utanför världsbilden väran. Jag söker inte längre något svar på det som finns, utan ser mig blott om. För här ute gör det ändå det samma, allting blir ändå samma sak.

Följ med till Ingenmansland, jag räskade trilla av.

Jag hittade ett matematiskt misstag i våra levnadsgrundvalar, att vår första kalkyl grundar sig på ett rent antagande. Om ett plus ett lika gärna är tre, vad spelar det då för roll att ens fundera och vad spelar avstånd för roll om vi ändå vill nå solen?

MÅNVISA

Till Månen och saknaden.

Månens ljus, det lyser så kallt i natt, så kallt att allting fryser och stelnar till. Skogens kraft är starkare än någonsin och den fyller mig fast jag innerst inne är så tom.

Det är så lätt att se och förstå i natt och att minnas livet som blott en episod. Men trots mitt liv, alla människor jag gått förbi har längtan blivit kvarglömd, gömd i mig.

Du svära saknad, äger du en gestalt? Är du som en ängel, följer du mig vägen ut? Kanske får jag aldrig lov att fråga. Kanske leds vi blott av en oskadad tro.

Jag ber dig, starka måne, jag ber er skog och det träd jag själv är en del utav, låt mig minnas, låt mig veta vart jag går och låt mig finna det jag förlorade min första natt.

UNDER DET SOM SKYMMER

Snö faller sakta ner på vår jord. Det enda som finns kvar, våra tankars ord.

Den iskalla bädden skymmer allt liv. Livets ständiga kretslopp, det som vi kallar för tid.

Men under det som skymmer, finns allting ändå kvar. Bortom det vi blott kan se, finns det som vi vill försä.

Vi slutar aldrig leta då vi väl grävt en bit. Då forcerar vi allting tött, vi träder in där det finns liv.

Vi sovrar i oss själva, vi finner det som i oss ser. Då finner vi också det som är allt, där det inte finns något mer.